

బదుకువిలువ

కొంపం వాలుగన్నూ సూర్యుణ్ణి కా
తేజస్సును విడనాడకుండా,
భూమినంతనూ ఎండచే మంజేటట్లు చేస్తూనే
యున్నాడు. వేడిగాడ్చు వీస్తూ, అప్పు
టప్పట, చెమటెక్కిన శరీరాలను ఆర
జెగుతూ, మలయా నిలమా అన్నట్లు అని
పిస్తూవుంది. కళ్ళకు కాంతి తీవ్రంగా
వున్నా, మళ్ళీమళ్ళీ వీచే గాలికి వినోద
వంతంగా కనబడసాగింది.

నడిచేరోడ్డు తారోడ్డు. ఉత్తి పాదా
నికీ భగ్గుమంటుంది. కాని తైరుగల బళ్ళు
'టంచనో'గా పోగలవు ఆ బళ్ళల్లో జనం
కూడా అంత 'టంచనో'గాను కూచోగలరు.
నాం టెడ్డుబండి గిత్తుకు నాదాలు వేడె
క్కినా, గిల్లల మూలంగా చురుమనరు
కాబోను, ఒక బండి ఆలాంటిది పోతూ
వుంది. మరో మూట లబ్బి ఆగిఆగి, బరువు
బుజంమార, నడుస్తూవున్నాడు, ఆ చెట్లు
నీడ ఆ చెట్లునీడ అంచీలుగా జేసుకుంటూ.

కడచని రెండుమూడు మైళ్ళు ఆరోడ్డున

రించుకుని ఆవిడకి కొనబోయే వస్తువాహన
సాముగినంతా ఓ దండకం చదివి వినిపించి,
అత్తవారింటికి సుభాకాంతులు పంపి, బావ
మరుగుల నోళ్ళు తీపిచేయించి...ఎంత
చెయ్యాలి. ఏంకథా... జీవిత ప్రణయిని,
వయ్యారంగా వచ్చి, పెండ్లిగానులో కాఫీ,
యివ్వబోతూ... నువ్వు ఊహించుకోలేక
పోయినా...తనే కొండదిగివచ్చి, 'యివాళ
నా ఫుట్టిన రోజు' అంటే విని...విదో...
యీగ వాలినట్టుగా.. 'అలాగా' అంటావు
టయ్య... అర్థమేదా... యిప్పుడయినా
మించింది లేదు... మేలుకొని మహదానంద
పడవయ్య... ఉమా... కాస్త్రీకరులు
తేగా.. కారడమొహంలోని కోపాన్ని,
చంద్రబింబంలోని మనక తోనూ, వివీ
లాకాశంలోని కారు మేఘాలతోనూ...
ఎగిరే ముంగురుల్ని తుమ్మెద రెక్కలతోనూ
...ఎగిరే పమిటను దేవకన్య చెరగుతోనూ
...అసలు వ్యక్తిని కోపంతో నిలబడిన శకుం
తలతోనూ...చివరకి, చేతిలో గ్లాసుతో
సహా, గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళేకారదని
మత్తగజేంద్రగామినితోనూ...చిత్రిస్తూ...
ఊహిస్తూ...అసలతను యీ లోకంలోనే
ఉంటేగా...తప్పెవరో నాకుమాత్రం ఏం
తెలునూ...యిదండీ జరిగినసంగతి! ★

నడిస్తే, ప్రక్కనో కంపెనీ! గిరువ తిరిగి
"గాలిచక్రం", ధగధగ మెఱసే ఎలెక్ట్రిక్
స్తంభం, అతి శ్రద్ధగా అంటమోపిన ఆవురు
గడ్డికప్పలు! ఆ ఆవరణలోగల కంజా
యింపులు అన్నీ అందు పనిచేసేవళ్ళకు
అనుకూలంగా అమర్చబడి వున్నాయి
"కాంటీన్" నుండి "కిండర్ గార్డెన్"
వఱకు మొదళ్ళు లోపలనుండి కనబడక
పోయినా, పూలతిగల చివళ్ళు పైకెగ్రాకి
ఎట్టపూవులతోనో, పసుపుపచ్చని పూవుల
తోనో విరాజిల్లుతూ వెలువడి వికసించి
వుండేవి. ఎండనా ఏ చెట్లూ ఇసురోసి,
అంతో ఇంతో ఇంపు గొల్చుతూనేవుంది,
పెరిగి పేదరిక మెడసినదానికిమల్లే, ఆ చుట్టు
పట్ల కంతకూ వెరగుకూరుస్తూ.

ఒకదాన్ని మించి ఒకటి చిత్రంగా కని
పించునవున్నాయి ఆ కంపెనీ దైనిక కార్య
కలాపంలో. వాని నన్నింటినీ చూడగాని
కప్పుడప్పుడు ప్రేక్షకులు వస్తూవుంటారు.
ఆ ప్రేక్షకుల్లో ఆడవాళ్ళు మగవాళ్ళు
కూడా వుంటారుగాని, చూడవచ్చేవారు
ముందుగా "కొనుగోలు ఉద్యోగస్థు"న కొక
అనుజ్ఞాపత్ర మిమ్మని లేఖ వ్రాయాలి. ఆ
అనుజ్ఞాపత్రమువచ్చినపిమ్మట ఆఆవరణలోకి
ప్రవేశించి అందులోగల పరిశ్రమ ఫక్కి
లన్నీ చూడవచ్చును. చాలా బందోబస్తుగా
వుంటాయి అందలి 'రూల్సు' 'రిస్ట్రీక్
షన్సు'. ఎప్పుడైనా ఎవరైనా మాచేరో
లేదో "స్ట్రాంగ్ రూమ్" అని ఒకటివుంది.
"గోడైజ్" "మేకొ"ది దాని గోడకు
అమర్చి ఒక పెద్ద 'దర్చి' గంటలాంటి గంట
వుంది. తలుపుకు ఇనుప కటకటాలు 'డబుల్
లాక్' అని అన్నీ అమార! మఱిన్నీ ఓ
ప్రక్కను మఱో గోడను అతి విద్వారపు
చిన్నలు, "బంగాళా" అని ఓ పక్క
మందం బొమ్మ, "ఆఫీస్" అని ఓ టేబిల్
బొమ్మ, "గారేజ్" అని ఓ 'కార్' బొమ్మ-
"ఎ" దాకా హెచ్చుతగ్గుల సమేనాలు,
మఱిన్నీ మంచినీళ్ళు నీనా, వలసిన కుర్చీలు,
'ట్రే'లు, బోర్డు లు డిస్కు లు

అన్నీ అతి సుభ్రంగా సునా
యాసమిచ్చేవిగా కానవస్తాయి రెండు
చక్రాల 'ట్రాలో'లమీద పెద్దపెద్ద 'వేక్
టీలు లాగబడి క్రమక్రమంగా లారీల కెత్త
బడుతూవున్నాయి. ఆచక్రాలు "షెడ్డు"లో
గచ్చుమీద పోతూంటే డబబబబా చప్పు
డవుతూవున్నా కానటే మనుష్యులనిక్కెళ్ళిం!

అదంతా అలవాటుతో కూడుకొన్న
పనిగా అగపిస్తుంది పనిఅంతా కాల పరి
మితికిలాంగి, లాభ దాయకంగా వుండడ
మనేది అక్కడైతే చూడగలము. ఆవరణలో
మళ్ళీ పాగవచ్చే యంత్రాలు లేవు బరువు
అనిపించే 'గర్జర్లు' లేవు, గొడ్డుళ్ళు లేవు.

ఒక షెడ్డులో ఒక గోడవద్ద ఒక మేనా
బల్లమీద ఒక 'ట్రే' వుంది. ఆ 'ట్రే' ఎదుట
నిలబడి ఒక నీరబాషీ "గ్రేడింగు" కాబోలు
నడుపుతూవుంది. చేసేపని కానరావడానికి
ఆతట్టుకు చేతులు ముఖంపెట్టుకు పనిచేస్తూ
వుంది. ఈతట్టుకు కనిపించేవల్లా, సిగలో
పువ్వులు, చెంగుచాటిలు, వీర తెలుపు,
వొయ్యారం, వొడుగునూ.

కంపెనీ చూడగానికొచ్చిన ఓమ త్రకాశిని,
కట్టడపు కాసుల పేరు ఘుళ్ళుమనేలా తన
తేనె గాజులచేతులతోటి సవరించుకుంటూ
ఆకార్యకాయవతిని వెనకనుంచేపోల్చి "ఇలా
మాడు! ఒసేవ!" అంది అనేసరికి అది
ముఖం ఇటు తిప్పుతూ శంఖాలతావళం
సవరించుకుంటూ, "ఎందుకుండీ!" అని
"తంవరా!" అనిపోల్చి, "ఏం ఇలా వచ్చేయి?"
అని అడిగింది, పనిలో తిరుగ నిమగ్న అయి.
"నీవిక్కడున్నావుటే! నీవు మాయింట్లో
అంటు వోమీదానవుకాదుటే మొన్న
మొన్నటిదాకా? ఎక్కడకో పోయా వను
కున్నాను! ఈ పాగాకు కంపెనీలో పని
కుద్దిరావా?" అని అడిగింది, ఆపయనుంచి
వచ్చినయిల్లాలూ. కార్యకాంగన "అంతా
నువ్వోనిమమండి చెప్పాను. తనురియింట్లో
అంటు వోమినన్నాళ్ళు తమరు నే తోమిన
అంటే చూశారుకాని నా మొహం చూచి
నారేకాదు. ఇప్పుడు చూడ బుద్ధయిందా?"
అని అడిగింది.

అంతలో అయిదు అయిన ఘంట
సాయంత్రం కొట్టారు కార్యకులు ప్రేక్ష
కులు అంతాకూడా ఆవరణ ఖాళీచేయాలి!
"నేను కారులో వచ్చాను. నీవున్న నా
(54-వ పేజీ చూడండి)

సీతాకోక చిలుక

మీరు సీతాకోక చిలుకలు కాదు మీరంతులు సహజమైనవి కావు మీ భావాలు నిజమైనవి కావు. నా గొంగళి పురుగు నాకు చాలు, నా జీవితప్రతిని ఆహారంగా స్వీకరించింది నామీద తన జీవితం గూడుకట్టుకొని వన్ను అంటి పెట్టుకొని నా బ్రతుకులో నిద్రపోయి నా స్వప్నాలలోకి సీతాకోక చిలుక నా ఎగిరి ఎగిరి ఆనందాన్ని వ్యవగలిగే ఈ గొంగళి పురుగు నాకు చాలు ఇందులోంచే రాగలదు నిజమైన నిజం.

శీతలకుడు :

బాబుగారూ, బాబుగారూ, మన నేలమాన్యంలో సచ్చిపోయిన నీలక మళ్ళా బతికింది. దాని ముక్కుతో ఈ బల్ల పెక్కమీద రాసింది చూడండి.

మికట్రో. అ :

ఏం రాసింది.

రెండో. అ :

ఏం రాసింది.

క్రీమం :

మాట్లాడే చిలుక రాతమాదా రానుందా, ఏం రాసింది.

తండ్రి :

మరణించినా మాట్లాడే ఈ రానుచిలుక మళ్ళా బతికి రాసిన మాటలో రెండే అక్షరాలున్నాయి

కొడుకు :

మొదటి అక్షరం ప్రే

మాడన. అ. :

రెండవ అక్షరం ను,

తండ్రి :

మాడబడికి చదివితే జీవితం అని అర్థం.

—[అరిండియా లేడియో ప్రసారితం] (ఈ ఊహాకి ఊపిరిపోసింది క్రిస్ట ఫర్ ఫై). అతడి ఋణానికి ఈ నాటిక ప్రోనోటు.)

బ్రదుకు విలువ

(II-వ పేజీ తరువాయి)

“కారు”మీద ఇంటికి రావన్ను” అంది ప్రేమకురాలు ఆ ప్రోమికాంగనలో. ప్రామికాంగన “ఎందుకులేండి! తమరుండండి!

ఇంకా కేటుకాడ బిళ్ళ ఇవ్వాలి.” అంది.

“నేనిస్తానులే ఆ బిళ్ళ ఇల్లా ఇవ్వు!” అని తీసుకుని కార్మికాంగనను తన కారెక్కిది ముకు కేటు కీపర్ను పీలించి బిళ్ళయిచ్చిం అవచ్చిన అమె. “తమదా? ఆమెదా?” అని అడిగేడు కేట్ కీ పరు బిళ్ళ తీసి కొంటూ. వానికి జవాబు చెప్పకుండానే “కారు” కేటువలకు వెళ్ళి రోడ్డెక్కి బయి నుంది.

రోడ్డుమీద “బెగ్గర్” “అమ్మలూ అమ్మలూ” అంటూ అరుస్తూనే వున్నాడు. “కారు” వాణ్ణి, వాడు నిలుచున్న చోటును కూడా చాటిపోయింది. “ఏకే ఎండే కాండే ఆఫ్ రోజు నేడు” అని కారులోంచి కార్మికాంగన వేసిన కేక ఎవరికీ వినిపించనే లేదు. క్రొత్తనోట్ల గుది గుది ఆ కార్మికాంగన చేతిలో ఆ లా మాయకుండానే వున్నాయి—కారు వెళ్ళి అమాంతంగా ఎదరవస్తూవున్న లాకికి తగిలి, రోడ్డుకో తట్టుగా లాకి యున్నూ, మరోతట్టుగా డైజిల్ కారున్ను పడి పూరుకున్నాయి. అందులో మనుష్యులు ఇందులో మనుష్యులు కూడా డ్రైవర్ల సమేతంగా అంత దూరంలో పడి ప్రాణాలను గోల్పోయారు.

“ఎంతలో ఎంతపని జరిగింది” అని అనడానికూడా అక్కడ రోడ్డుమీదున్న ముష్టివా డొక్కడూ కదలకుండా నోరు మెదపకుండా చోటు క్రింద నిశ్చేష్టుడై పోయాడు. కంపెనీ ఆఫీసుయొక్క దిక్కింత ఎంతగా ఎటు జరిపిచూచినా ఈ ముష్టివాడే కనబడడాడుగాని మతో దృశ్యం కాన రాలేదు.

గ్రంథస్యీకారము

అనంతం:—గేయసంపుటి; రచయిత రాంపా; ప్రత్యేక రులు (ప్రతులు కలయువారు) విశాలాంధ్రప్రచు రణాలయం, విజయవాడ-2 అని గాని, కళా కేళి ప్రచురణాలయం, శామలోట్ అని గాని వ్రాయవచ్చును.

అవతారికయందే రచయిత “కావ్య దూరులైన సగరులారా! మీ ఆత్మర్షి షాశనం చేసుకొండి. ఈ సవపదం పరిం చండి!” అని హెచ్చరించిరి “సగరు”లను బలో వారి అభిప్రాయము “సగరపుత్రులై యుండకోవు. సగరపుత్రులు సాగరు అన దురుగాని సగరులు కానేరరు. తమ కౌవ్యాకరణము గంగావతరణము వంటి దనియు, తమ రచన వేదతుల్యమనియు రచ యిత భావించుచున్నారు.

ఓసికవసించి కౌవ్యము చదువువారు

రచయిత భావముతో నేకీభావ మొందుట కష్టము. విన్నన్ను చెప్పినదే వేదమైననాడు ఈకావ్యము సవ వేదము కావచ్చును. ప్రతిభావ్యుత్పత్తులలో ప్రతిభగణియసి యని విశ్వసాధ సత్యసారాయణ గారొకపరి మడివి యుండిరి. ఈ యువకవిలో ప్రతిభ కంటె స్వోత్కర్షణయు, పుస్తకత్వకంటె ఉత్పత్తియు సధికముగ గానవచ్చును

నీ కౌవ్యమునుండి రెండు మచ్చు తునకలు:— గోదావరిని సంతోధించి ఇట్లను చున్నారు : “నీనీలి నీలాల నివదించు తరగ చిత్రించు చిత్రాల చిత్రకారులకు. నీ చిరుతరగల వృత్త్య విన్యాస మ్నాన సేవనిభంగి నడికించనీనె. నీ చిరుతరగలన నివదించురవళి నాలోక లోలోన నడయాడనీనె.”

సీతాకోక చిలుకతో ఇట్లనుచున్నారు : ఓ సీతకోక చిలుకా! నా మూగలోని పలుకా! పరుగిడుచు పారిపోక నా జీవోక విదితా!”

ఈ యువకవి కౌవ్యరచనోద్దేశములో “నిత్య కాగిలి” “కవీ హృదయము” “ధృవ నక్షత్రము” “గరుడవర్ణనములు” వంటి ప్రయోగములు చేయుటకు వెనుదీయరు.

ప్రారంభములోనే రచయిత “కుకవులు కౌవ్యప్రయోజనాల విస్మరించి” అనంత మైన కౌవ్యప్రవాహమును “కలుషితం చేశా”రని కుకవినిండ యొసర్చియుండిరి. కౌవ్యప్రయోజనము మాట దేవు డెరుగును, అసలీ కౌవ్యభాగములందు ప్రతిసాధ్య విషయ మేమో బోధపడుటలేదు.

మొత్తముమీద ఈ గ్రంథమునందు రచన కంటె ముద్రణ, అంతకంటెను చివరి పుట పై ముద్రింపబడిన కవి చాయాచిత్రముద్రణ ఆకర్షణీయముగ నున్నవని చెప్పవచ్చును

★ “...In India's Life And Part of it”

అనేక సంవత్సరాలుగా భారతదేశంలో నెలకొని, మారుమూల గ్రామాలకు వైతం కిరసనాయిలో, పెట్రోలు వగైరా నిత్య జీవితోపసరాలను అందచేస్తున్న బర్మాషెలో కంపెనీవారు భారతదేశంలోని వివిధజాతుల వారి ముఖలక్షణాలు వివరిస్తూ కొన్ని చిత్రాలు వేయించి,లోగడ వాటిని పత్రికా ప్రకటనల్లో వినియోగించారు. ఆ చిత్రా లన్నిటిని చేర్చి యిప్పుడు చిన్న పుస్తకంగా ప్రకటించారు. ఆంధ్ర మరాఠీ, మోష్లా, ఘాటియా, కాశ్మీరు, లంబాడీ వగైరా జాతుల సుందరల చిత్రాలు, ఆ జాతుల వారి ప్రత్యేక లక్షణాల వివరణలు ముచ్చటగా ముద్రించారు.

